

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, zawartym w punkcie 2 wyroku z dnia 29 września 2014 roku w sprawie z powództwa A. G. przeciwko (...) spółce akcyjnej w K. o odszkodowanie za niesłuszne wypowiedzenie umowy o pracę, Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy zważył, że podstawę orzeczenia o kosztach postępowania stanowił art. 98 k.p.c. wyrażający zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania, przy czym zasądzona od powódki na rzecz strony pozwanej kwota tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego - ustalona w oparciu o § 11 ust. 1 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) - wynosiła 60 zł.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie złożył pełnomocnik pozwanego wnosząc o zmianę postanowienia i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kwoty 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Jako ewentualny, zgłoszony został wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący podniósł, iż Sąd Rejonowy błędnie zastosował przepis § 11 ust. 1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Dotyczy bowiem on wyłącznie postępowań w przedmiocie nawiązania umowy o pracę, uznania wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenia do pracy lub ustalenia sposobu ustania stosunku pracy. Tymczasem niniejsza sprawa dotyczy odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę. Wobec tego, zdaniem skarżącego z uwagi na wartość przedmiotu sporu, w sprawie winien znaleźć zastosowanie § 11 ust. 1 pkt. 4 w zw. z § 6 pkt. 5 ww. rozporządzenia, tj. dotyczący sporu o odszkodowanie inne niż wynikające z tytułu wypadku przy pracy w wysokości powyżej 10.000 zł do 50.000 zł. Zdaniem skarżącego koszty procesu wyliczone na tej podstawie powinny zostać ustalone na kwotę 1.800 zł (tj. 75% stawki 2.400 zł).

Skarżący wskazał również, że Sąd może ustalić koszty procesu na kwotę 60 zł, pomijając wartość wskazanego przez pracownika roszczenia odszkodowawczego, jedynie w sytuacji, gdy był uprawniony do orzekania o odszkodowaniu „z urzędu”, tj. bez żądania pracownika. W ocenie skarżącego fakt, że powódka wносиła wyłącznie o zasądzenie odszkodowania, nie dawał Sądowi możliwości zastosowania art. § 11 ust. 1 pkt.1 ww. rozporządzenia i tym samym orzeczenia o kosztach procesu w wysokości 60 zł.

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik powódki wniósł o oddalenie zażalenia w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 98 § 1 kpc. stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 kpc w zw. z art. 99 kpc.).

Stawki minimalne należne tytułem zastępstwa radcowskiego stron określa szczegółowo rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163 poz. 1349).

W myśl § 11 ust. 1 powołanego rozporządzenia stawki minimalne wynoszą za prowadzenie spraw z zakresu prawa pracy o:

1) nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy – 60 zł;

2) wynagrodzenie za pracę lub odszkodowanie inne niż wymienione w pkt 4 – 75% stawki obliczonej na podstawie § 6 od wartości wynagrodzenia lub odszkodowania będącego przedmiotem sprawy.

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2011 r. wydaną w sprawie I PZP 6/10 (opubl. www.sn.pl), podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata (analogicznie radcy prawnego) z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 § 1 w związku z art. 58 k.p., stanowi stawka minimalna określona w § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) lub odpowiednio w § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Powyższa uchwała, jak podkreśla się w orzecznictwie, ze względu na tożsamość zasad ma zastosowanie do opłat za czynności radców prawnych oraz do roszczeń alternatywnych z art. 45 k.p. Innymi słowy w sprawie o odszkodowanie, którego pracownik dochodzi na podstawie art. 45 k.p., zastosowanie ma stawka z § 11 ust. 1 pkt 1, a nie z pkt 2 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności radców prawnych (postanowienie SN z dnia 28 czerwca 2012 r., II Pz 12/12 LEX nr 1235832).

Zarówno w sprawie o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne (o przywrócenie do pracy), jak i w sprawie o odszkodowanie z tytułu nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę albo z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia, stawka minimalna opłat za czynności adwokata lub radcy prawnego powinna być taka sama (wyrok SO w Słupsku z dnia 24 maja 2013 r., V Pa 25/13 LEX nr 1348140). Nie ulega bowiem wątpliwości, iż rodzaj i stopień zawilości sprawy oraz wymagany i niezbędny nakład pracy pełnomocnika, w każdej z tych spraw jest taki sam, bez względu na wybrane przez pracownika roszczenie.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy powódka wystąpiła z żądaniem zapłaty odszkodowania w związku z nieuzasadnionym rozwiązaniem umowy o pracę. Wobec powyższego biorąc pod uwagę, iż wskazane żądanie stanowiło roszczenie alternatywne w stosunku do żądania przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach - art. 45 § 1 kp, wysokość stawki minimalnej zasądzonej tytułem zastępstwa radcowskiego należało określić przy uwzględnieniu nakładu pracy pełnomocnika na podstawie w § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), nie zaś na podstawie § 11 ust. 1 pkt 2 powyższego rozporządzenia.

Wprawdzie skarżący wniósł formalnie o zasądzenie kosztów na podstawie § 11 ust. 1 pkt 4 w zw. z § 6 pkt 5 powołanego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., jednakże należy przyjąć, iż w zamyśle skarżącego - na co wskazuje także pozostała treść zażalenia - było powołanie § 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia. Literalne brzmienie pkt 4 dotyczy stawki minimalnej za prowadzenie spraw z zakresu prawa pracy o ustalenia wypadku przy pracy, podczas

gdy w przedmiotowej sprawie powódka dochodziła odszkodowania w związku z niezasadnym rozwiązaniem umowy o pracę.

Wobec powyższego - wbrew sugestiom skarżącego - brak było podstaw do zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia przez zasądzenie od powódki na rzecz strony pozwanej kwoty 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 w zw. art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie strony pozwanej, jako bezzasadne.

O kosztach postępowania zażaleniowego należnych w myśl art. 98 § 1 kpc powódce od jej przeciwnika procesowego orzeczono na podstawie § 6 pkt 3 w związku z § 12 ust. 2 pkt 1 powoływanego wielokrotnie rozporządzenia.

Przewodniczący: Sędziowie:

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.

Z/ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.